

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

10. Vir Mariae, de quo natus est Iesus, qui vocatur Christus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

esset, cum officij paterno maternoque jure admodum
nere auderet Virgo. *Fili quid fecisti nobis sic? Ecce
Pater tuus, & ego, dolentes quarebamus te.* Luc. 2. v. 48.

ELOGIUM X.

IOSEPH

Vir MARIÆ, de qua natus est IESVS, qui
vocatur Christus.

Fuere olim Doctores non contemnendi, qui
nescio quò Zelo abrepti docere sunt ausi.
Sponsalia; non matrimonium inter IOSEPH
& MARIAM intercessisse; Eos nunc tempora nos-
tra communi consensu, vel omnino damnant, vel
opportuno moderamine interpretantur, solum ne-
gasse consummatum matrimonium. Cum his igitur
interpretibus propugno, & ego matrimonium
ratum IOSEPHI cum MARIA. Ita post S. Thomæ
q. 29. a. 2. & alios bene multos Canisius l. 2. c. 11.
Salian. mihi folio 760. Suar. in cit. q. S. Thomæ,
Cornel. à Lap. & Barrad. in cit. c. Matth.

Ad id autem mouet me 1. quia verba Scri-
pturæ Sacræ ut S. August. de Gen. ad lit. cap. 1. &
7. & sæpe alibi; cum Basil. hom. 9. in Hexameron,
docet, & ipsa conuincit ratio, semper in sua pro-
pria significatione accipienda sunt, quando nullum
inde sequitur absurdum. At est verborum Scriptu-
ræ propria significatio, quòd IOSEPH contraxe-
rit cum MARIA Virgine matrimonium, Non con-
trahia

trahitur autem consummatum. Ergo si nullum inde absurdum sequitur, contraxit matrimonium ratum. Probo verò jam contraxisse; Primo, quia Virgo dicitur desponsata Viro; & Vir, **MARIÆ**. Atqui Sponsus cum de matrimonio est sermo, non dicitur propriè vir, sicuti Sponsa non dicitur conjux. 2. Quia non potest velle dimittere conjugem, qui conjugem non habet. At voluit occultè dimittere conjugem **IOSEPH**. Habuit ergo conjugem tunc. At hoc fieri sine matrimonio saltem ratò non potest. 3. Quia Christus etiam ab inimicis putabatur esse filius **IOSEPHI**, absque conuitiò illegitimi; ad quod proferendum vtrique sua eos in ipsum concepta rabies impulisset, si verè, extra matrimonium, natum esse comperissent. 4. Quia aliàs genealogiæ Christi arbor malè diceretur inniti **IOSEPHO**. In eà enim Sponsalia de futuro neminem collocare possunt.

2. Mouent me Prouidentia diuinæ Rationes variæ, quæ nisi cum matrimonio rato nequaquam consistunt. Illæ autem sunt 1. Quia latere Dæmones oportebat Incarnationem Dominicam. At si **IOSEPHVS** vir egregiè Sanctus nullò matrimonij vinculo teneretur Virgini, longè adhuc magis pudicæ sanctæque, latere eos tam facile non poterat. 2. Quia haud sine scandalo, ne dicam periculo, potest diu Sponsus conuiuere Sponsæ suæ. At annis plurimis conuixit **IOSEPHVS MARIÆ**. 3. Quia malè consultum fuisset siue **IOSEPHO**, siue **MARIÆ**, siue etiam **IESV**, si indiuiduam vitæ societa-

tem non firmâssent perpetuo matrimonij nexu, eternaque relatione Filij, Matris, Patris, & coniugum. 4. Quia præsumi non potest, à MARIA IOSEPHVM, audiente Doctorum præcipuorum cætu, Patris nomen accepturum fuisse. Effet enim æquiuocatio, vt, quod minimum est, dicam, dedecens grauitatem Virginis. At accepit ab illâ clarissimis vtente verbis PATER TVVS ET EGO, &c.

3. Mouent me circumstantiæ multiples, quæ, si bene ponderentur, non parum pro matrimonio rato sunt. Vt 1. Quia Lex Mosis non Sponsalia, sed matrimonium præscribit. 2. Quia Sacerdotes deuotam Deo Virginem & ab ipsis nubere coactam meritò timere poterant, ad nuptias non processuram, si à se liberam dimitterent. 3. Quia matrimonium figura est amoris summi, quò Christus in Ecclesiam fertur. At si non illud esset inter IOSEPHVM & MARIAM, nunquam data fuisset figura tanto mysterio vsquequaque idonea. 4. Quia decebat, non solum Virginibus, sed etiam coniugibus proponi exemplaria Virtutis, quæ imitationis gratia inspicere possent. At dari melius hoc Virgineo matrimonio non potuit. Ergo.

E L O.